

АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ: ДОСВІД УКРАЇНИ ТА КРАЇН ЄС

*Голобородько Т. В., к.е.н., старший викладач,
Зволь В. О., студент,
Криворізький національний університет*

Наразі Україна йде шляхом євроінтеграції й тому доцільно досліджувати, порівнювати та інтегрувати всі досягнення ЄС в галузі економіки та управління, в тому числі у сфері адміністрування податків і зборів.

Відповідно до Податкового кодексу України «адміністрування податків – це сукупність рішень та процедур контролюючих органів, дій їх посадових осіб, що визначають інституційну структуру податкових та митних відносин, забезпечують ідентифікацію, облік платників податків, облік платників єдиного внеску та об'єктів оподаткування, забезпечують сервісне обслуговування платників податків, організацію та контроль за сплатою податків, зборів, платежів відповідно до порядку, встановленого законом» [1].

На офіційному сайті Державної фіскальної служби України проаналізовано міжнародний досвід адміністрування податків в Європейському Союзі та Україні [2]. Проте цей аналіз проведено в 2012 році, тому із впевненістю можна стверджувати, що деякі недоліки в адмініструванні податків в Україні було усунено (рис. 1).

Стосовно твердження про визначення ризикових платників податків під час їх реєстрації в контролюючих органах, варто зазначити, що Державна фіскальна служба України, за погодженням з Міністерством фінансів України від 22.03.2018 р. визначила критерії ризиковості платників податків. Проте в результаті проект нормативно-правового акту був відхилений, так як порушував вимоги ч. 2 статті 19 Конституції України та п. 201.16, статті 201 Податкового кодексу України [3].

Стосовно твердження, що в країнах ЄС за одним податком існує тільки одна форма податкової звітності, варто зазначити, що в Україні, наприклад, звітуючи за податком на прибуток, використовуються такі форми податкових декларацій [4] як: №553 (для неприбуткових організацій), №897 (для підприємств), №544 (для нерезидентів які провадять свою діяльність на території України).

Рис. 1. Порівняльна характеристика адміністрування податків та зборів в ЄС та в Україні
Джерело: побудовано за матеріалами [2]

Виходячи з цього, в Україні доцільно спростити процес адміністрування податків шляхом запровадження єдиної, уніфікованої форми звітності для кожного із податків.

Література.

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI.
URL: <http://sfs.gov.ua/nk/> (дата звернення 05.05.2019).

2. Міжнародний досвід: адміністрування податків в Європі та в Україні. Державна фіскальна служба України. URL: http://sfs.gov.ua/arhiv/modernizatsiya-dps-ukraini/povidomlenia_/2012_povidomlenia-modernizatsia/print-59283.html (дата звернення 02.05.2019).

3. Правомірність зупинення реєстрації податкових накладних. Онлайн-сервіс LB.ua. URL: https://lb.ua/blog/denys_osmolovskiy/414584_pravomirnist_zupinen_pua_reiestratsii.html (дата звернення 06.05.2019).

4. Декларація з податку на прибуток: рядок за рядком. Онлайн-сервіс звітності Liga Report. URL: https://report.ligazakon.net/deklaratsiya-pnp_2019/ (дата звернення 05.05.2019).

ОСОБЛИВОСТІ СПРАВЛЯННЯ ТУРИСТИЧНОГО ЗБОРУ

*Голобородько Т.В., к.е.н., старший викладач
Скогарева Н.В., студентка,
Криворізький національний університет*

З 1 січня 2019 року зазнали значних змін практично усі елементи туристичного збору, що потребує оцінки особливостей його справляння після введених змін.

Раніше існував курортний збір. Він регулювався Декретом Кабінету Міністрів України від 20.05.93 р. № 56-93 «Про місцеві податки і збори» [0].

Платниками курортного збору були громадяни, які прибували у курортну місцевість. Граничний розмір курортного збору не перевищував 10 % неоподаткованого мінімуму доходів громадян.

Із 1 січня 2011 р. набрав чинності Податковий кодекс